Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8453
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

&ipsemet tebatur in lacum luti
& tunc pater & iosiae erat unus
illius anima quam omnis populi
vultis scire quid faciat. unus homo.
hierusalem filius naue cum universae terra
habitat & ut solus erat utique; erant
infinitae multitudines & ille so
lus erat. solus imperat. soli & lin
guae & stat homo unus & caelum
audit. audit illum caelum quia
ipse audiebat dnm hieremias erat
in captiuitate erant autem & multae
multitudines & quid dicit. solus
sedebam quia amaritudine reple
tus sum. quomodo solus in ciuita
te erat. sed ideo solus quia propositi
mei. socium non habebam;

FINIT DE PSALMO CXLIII.

INCIPIT DE PSALMO CXLIV.

Laudabo anima mea dnm.
psalmus iste titulum habet azzei
& zachariae. & hoc primum
scire debemus quod in hebraico
non habetur. sed in septuaginta
interpretibus. dicamus hi &
de editione uulgata. azzei & zac
hariae. qui instauratio hic dicitur
hierusalem regnauit dnus in secta
dr tuus sion in generatione & ge
neratione nem; quasi de instaura
tione hierusalem dicipuatur

quae facta est sub azzeo & zachariae.

Laudabo anima mea dnm. Non dixit
laudabo corpus sed laudabo anima
Non quo corpus damnauerit
sed carnis operis contemnauit
laudabo anima mea dnm. anima
ipsa se cohortatur quomodo si di
cat dauid. laudabo dauid dnm. sic
& ipsa anima dicit ad se. laudabo
anima mea dnm.

Laudabo dnm in uita mea
vide quid dicat ipsa se hortatur
& ipsa respondit quid dicit. dicit
mihi laudabo anima mea dnm.
ego ipsa respondeo. laudabo dnm
in uita mea. modo laudare. Non
possum peccatis praeremor. quo
tiens cuq; labia in laudes diape
rio. totiens illa conglutinat
conscientia peccatorq laudabo
dnm in uita mea. pulchre dixit
laudabo Non laudo. quando cum
dno meo fuero. tunc laudabo
dnm meum in uita mea. Nunc in
morte sum laudare non possum.
laudabo in uita mea. Vita nostra
xpus est dnm laudemus in uita.

Psal. Iam dno meo quam diu uero.
vide quid dicat quando iustae
aliquid agimus sumus quando
uero peccamus esse desistimus
multa sunt quae dicantur. sed ad

finem

VIII